

פרשת ראה

כ) אם אל המוקם אשר יבחר ה' אלוקיכם וגוי לשכנו תדרשו ובאת שמה (יב, ה)

כתב הרמב"ם (פ"א מהל" מלכים ה"א) 'שלוש מצוות נצטו ישראל בשעת כניסה לארץ, למנות להם מלך שנאמר שום תשים עלייר מלך, ולהכרית זרעו של מלך שנאמר תמחה את זכר עמלק, ولבנות בית הבחים שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה'.

הכسف משנה והלחם משנה שם תמהו, דהלווא הרמב"ם בהלכות בית הבחים (פ"א ה"א) כתוב 'מצוות עשה לעשות בית לה' וכו' שנאמר ועשו לי מקדש', הרי לנו דמצוות בנין ביתם' נלמדת מدقתי' ועשו לי מקדש' ולא מהפסיק שלפנינו ד'לשכנו תדרשו ובאת שמה'.

ונראה, דסבירא בגמ' (זבחים נד, ב)-DDOD ושמואל טrhoו ויגעו למצוא את מקום המקדש ודרשו זאת מפסיקים כדי לדעת איה מקומו. מכאן יש להסיקidis דין מיוחד לדירוש ולהפוך את מקום המקדש, ואח"כ יש דין נוסף להעמיד את ביתם' על מקומו, ושני דיןיהם הם.

עפ"ז יש לבאר מדוע הביא הרמב"ם ב' דרישות לך, דהמקרא ד'לשכנו תדרשו ובאת שמה' יleaf' דצרייך לדירוש אחר המקום השכינה, ואילו מ'עשו לי מקדש' יleaf' את עצם בנין בית הבחים.

מקור: רבינו יצחק דב הלוי סאלאונייציך